

Pastýřský list k první neděli adventní 2014

Drazí bratři a sestry,

První nedělí adventní vstupujeme do roku, který papež František určil jako *Rok zasvěceného života*. Pro církev v Česku je to také rok eucharistického kongresu – sjezdu. Obě věci spolu souvisí a dobře navazují na uplynulý *Rok rodiny*. Všude totiž **jde na o naši odpověď na Boží pozvání a o zjevování či zviditelnění Boha a jeho díla ve světě.**

Povolání k zasvěcenému životu vychází od Boha a čeká na odpověď člověka. Bůh někdy nabídne tak silný zážitek své lásky, že v člověku probudí touhu odpovědět velkorysým darováním celého života Bohu. Kdo se nechá Bohem uchvátit, chce všechno opustit a následovat Krista. Svědčí tak o velikosti Boha, kvůli kterému stojí za to všechno opustit.

Životem podle evangelních rad – v čistotě, chudobě a poslušnosti – se řeholníci a řeholnice připodobňují Pánu Ježíši. **Čistota** jejich panenství je předpovědí budoucího života v nebeské slávě. **Chudoba** vyznává, že Bůh je jediným skutečným pokladem. **Poslušnost** odkrývá osvobozující krásu synovské služby, rozvíjí vědomí vlastních povinností a dává růst vzájemné důvěře.

Zasvěcení se snaží vytvářet **společenství**, které má „jedno srdce a jednu duši“ (Sk 4,32), takže je výmluvným vyznáním Nejsvětější Trojice – dokonalého společenství božských osob. V bratrském společenství mají řeholníci a řeholnice všechno společné, nejen majetek a duchovní zážitky, skutky lásky a apoštolské programy, ale i hledání Boha a sdílení duchovních zkušeností, takže každý může zakoušet tajemnou přítomnost zmrtvýchvstalého Pána (srov. Mt 18,20). Takové společenství je pak viditelným znamením Boha ve světě. Většina řeholí mluví o svém zasvěcení i zvláštním oblečením, hábitem.

Jsou však i lidé **zasvěcení, kteří žijí ve světě**. Také lidé žijící v manželství mohou mít podíl na poslání a bohatství zasvěceného života jako dobrovolní spolupracovníci nebo členové tak zvaných sekulárních či třetích řádů, když usilují o křesťanskou dokonalost podle ducha některé řeholní společnosti, zapojují se do apoštolátu a ožívují svět duchem evangelia. Darem Ducha Svatého jsou i církví schválená hnutí a nové komunity, které pomáhají věřícím velkodušně a se stálým nadšením následovat Pána.

V tomto roce tedy prosme za všechny, kteří se zasvětili Bohu, aby byli srozumitelným, zářivým a přitažlivým znamením Boha pro svět. Prosme i za mladé lidi, které Pán zavolá, aby měli odvahu k velkorysé odpovědi. Některé kláštery a komunity jistě nabídnou zvláště mladým zájemcům možnost návštěvy či krátkého pobytu k nezávaznému poznání společného života.

Eucharistický sjezd či kongres je příležitostí ukázat našemu okolí na Boží přítomnost v Nejsvětější svátosti, jak při průvodu Boží těla ve farnosti, nebo při diecézním sjezdu 15. a 16. května v Olomouci, tak při Národním eucharistickém kongresu 17. října v Brně. Naše svědectví bude tím přesvědčivější, čím hlubší a opravdovější bude naše víra v přítomnost živého Krista pod způsobou chleba v oltářní svátosti a čím větší bude naše láska k němu. Proto se v tomto roce snažme o takovou přípravu na svaté přijímání a takové jeho prožívání, aby v nás působilo větší užitek, abychom se po každém svatém přijímání stávali pro lidi kolem nás působivým znamením Boží lásky. Pomůže nám i častější návštěva Pána Ježíše ve svatostánku a adorace, která nás přitáhne jako jeho důvěrné přátele.

Většina z nás žije v rodinách, kde se rodí děti a vychovávají další generace křesťanů, i ti, které chce Bůh povolát k zasvěcenému životu nebo ke kněžství. Pro všechny je důležité, aby jejich rodina a jejich domov byly teologickým místem, tedy prostorem, kde se mluví o Bohu a s Bohem, kde se společně hledá Bůh a jeho vůle, kde se zakouší přítomnost Boha v lásce i radost z něho.

Drazí přátelé,

jestli jsme se v minulém roce snažili udělat krůček k přiblížení našich rodin Bohu, pokusme se v tomto roce vydávat před světem svědectví Kristu společnou cestou celých rodin na nedělní bohoslužby a vytvářením rodinného prostoru pro společné hledání Boha a jeho vůle, pro sdílení svých duchovních zkušeností i společnou přípravu na zpověď a svaté přijímání, na rodinnou návštěvu Pána Ježíše ve svatostánku. Které rodině se podaří během tohoto roku více přiblížit k Ježíši přítomnému v eucharistii, může se v závěru roku eucharistickému Kristu zasvětit, odpovědět na jeho lásku a odevzdat, svěřit se mu.

Když začneme hned, připravíme si už krásné Vánoce.

K tomu vám všem ze srdce žehná

arcibiskup Jan